

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413225369
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1413225369.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: Y. U. T., bytom F., M. X, zast. JUDr Róbertom Madejom, PhD., advokátom v Bratislave, Mýtna 42, proti odporcovi: K.. R. T., bytom F. M. X, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 22. decembra 2013, č.k. 4C 366/2013-77, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa na návrh navrhovateľky nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi K.. R. T. vstupovať do bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu v F., na ul. M. X, súp.č. XXX, zapísaného na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre okres Bratislavu IV, obec Bratislava - Mestská časť Karlova Ves, kat. územie V. U., a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka v konaní sp.zn. 11C 104/2010 podala dňa 24.03.2010 na Okresný súd Bratislava IV návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu a dňa 15.04.2010 podala návrh na určenie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu, o ktorom návrhu bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 02.05.2011 č.k. 25P 81/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.10.2011 č.k. 11CoP 202/11-211. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14.12.2011 č.k. 11C 104/2010-210 bolo manželstvo účastníkov rozvedené, mal. W. bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 220,- € mesačne a rozsudok v časti rozvodu manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 02.03.2012. Na odvolanie odporcu v časti výkonu rodičovských práv k maloletej W. rozsudok súdu prvého stupňa bol odvolacím súdom Krajským súdom v Bratislave zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 02.10.2013 č.k. 11C 104/2010-396 zveril mal. W. do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumu 230,- € mesačne. Zistil tiež, že odporca sa proti tomuto rozsudku odvolal a spis bol predložený na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu v Bratislave. Súd prvého stupňa ďalej vychádzal zo zistenia, že účastníci konania sú podielovými spoluvlastníkmi predmetného vyššie uvedeného bytu a oboznámil sa s tvrdeniami navrhovateľky uvedenými v návrhu a pripojenými listinnými dôkazmi.

Dospel k záveru, že odporca je dôvodne podozrivý z násilia k navrhovateľke, ako aj k ich maloletej dcére W. a plnoletej dcére R., ktoré žijú v predmetnom byte, keďže navrhovateľka opísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce nariadenie predbežného opatrenia, uviedla podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, odôvodnila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a čoho sa mieni domáhať vo veci samej. Mal za to, že v danom prípade je potrebné chrániť nielen navrhovateľku, ale aj maloleté dieťa a plnoleté dieťa účastníkov, ktorých psychické a fyzické zdravie a zdravý vývoj sú ohrozené, preto je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov v zmysle § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Poukázal na to, že predbežné opatrenia má len predbežnú povahu, neprejudikujú

sa ním práva a jeho účelom je poskytnutie ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu a existujúce vlastnícke právo odporcu k predmetnej nehnuteľnosti nie je tým nijako narušené. O náhrade trov konania nerozhodol s poukazom na § 145 O.s.p. s tým, že o trovách tohto konania bude rozhodnuté v rozhodnutí vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie odporca, ktorý žiadal napadnuté nesenie súdu prvého stupňa zmeniť a návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť dôvodiac tým, že neboli naplnené hmotnoprávne podmienky pre jeho nariadenie, keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že predmetný byt je v BSM, v súčasnosti nemá vlastné bývanie a má právo ho užívať ako navrhovateľka, ktorú niekoľkokrát žiadal, aby mu sprístupnila aspoň jednu miestnosť v byte, kde by mohol prespať alebo si uložiť veci a s touto požiadavkou sa obrátil aj na jej právneho zástupcu, pričom odpoveďou bolo podanie tohto návrhu navrhovateľkou. Uviedol, že tvrdenia navrhovateľky o jeho údajnom násilí páchanom voči nej a dcéram sa nikdy nedopustil, a to ani v psychickej ani vo fyzickej forme, tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde a konanie navrhovateľky vníma ako účelové. Je pravdou, že rozvratu manželstva s navrhovateľkou predchádzal jeho mimomanželský vzťah, ktorý bol však dôsledkom dlhodobého rozvratu vzťahov medzi nimi a odmietol zotrvať v manželstve bez lásky. Navrhovateľka doposiaľ zle znáša jeho mimomanželský vzťah, čo je hlavným dôvodom negatívnych vzťahov v rodine. Iné bývanie zabezpečené nemal, preto sa dočasne nasťahoval do bytu rodičov svojej partnerky. Poukázal na to, že mu čase rozvodového konania mala maloletá W. lepší vzťah s ním ako s matkou a táto sa aj vyjadrila, že chce bývať s ním, a bola mu začas aj zverená do osobnej starostlivosti, avšak uvedomoval si, že nemá reálne podmienky pre bývanie s ňou, táto bývala s matkou a on prispieval na jej výživu. Uviedol, že navrhovateľka mal. W. zbalila osobné veci s tým, že ju už v byte nechce a tiež jej raz odmietla otvoriť byt, preto ju vzal prespať k sebe. V oboch prípadoch bola privolanou políciou navrhovateľka poučená, že dcéru musí pustiť do bytu. V súčasnosti dcéry žijú s navrhovateľkou, avšak približne počas posledných dvoch rokov sa a vzťahy medzi ním a dcérami zhoršili, čo vníma ako dôsledok ich ovplyvňovania navrhovateľku. Dcéra R. sa postavila na stranu matky a znenávidela ho.

K údajnej vulgárnej komunikácii z jeho strany tvrdenej navrhovateľkou uviedol, že pripúšťa, že sa s navrhovateľkou ku koncu ich vzťahu často hádali, avšak iniciátorom bola takmer vždy navrhovateľka a dôvodom bol jeho mimomanželský vzťah. Počas výmeny názorov podľa jeho vyjadrenia sa navrhovateľka nezdráhala používať vulgarizmy a invektívy aj za prítomnosti dcér a nie je pravda, že by posielal navrhovateľke emailové alebo SMS správy, naopak snažil sa o minimalizovanie kontaktu s ňou.

K navrhovateľkou tvrdenej údajnej výmene zámkov na rodinnom dome v F. Q. uviedol, že je absolútne nepravdivé a naopak zámky na tejto nehnuteľnosti nechala vymeniť práve navrhovateľka bez jeho vedomia, aby mu znemožnila prístup do nej. Uviedol, že privolaní príslušníci PZ vykonali obhliadku a zistili reálnu situáciu, pričom tvrdenia navrhovateľky sa nepreukázali, trestné oznámenie navrhovateľky voči nemu bolo prevedené do priestupkového konania, ktoré bolo zastavené z dôvodu, že sa nič z tvrdení navrhovateľky nepreukázalo. Pokiaľ ide o údajný prejav jeho agresivity pri rozbití vchodových dverí, poukázal na rozpor v tvrdeniach navrhovateľky, že on nechal vymeniť zámky na vchodových dverách do domu a vzápätí uviedla, že ich mal násilnícky znehodnotiť pre vstup do neho.

K navrhovateľkou tvrdenému jeho údajnému fyzickému násiliu voči navrhovateľke a dcére R. uviedol, že je klamlivé. Nijakým spôsobom neudrel a ani inak neublížil svojej dcére R., ani mladšej dcére W., tak isto ako nikdy nepoužil minimálnu hrozbu fyzického násillia, či samotné násillie voči navrhovateľke. Odmietol tiež navrhovateľkou uvedené podozrenia, že jej mal poškodiť pneumatiku na motorovom vozidle a vyryť na dvere písmeno „P“.

Čo sa týka údajného odcudzenia notebooku navrhovateľky, uviedol, že mal. W., ktorá tento notebook používala, ho požiadala, aby jej pomohol odstrániť technickú závalu na ňom, počas odstraňovania ktorej zbadal v ňom fotografie o jeho sledovaní, preto to oznámil aj na polícii a policajti si ponechali notebook ako dôkaz. Netušil, že dcéra nemala povolenie tento notebook používať a napriek uvedenému navrhovateľka nahlásila a podala trestné oznámenie na neho z trestného činu krádeže, ktoré bolo odložené po vysvetlení.

Odporca uviedol, že nikdy a nijakým spôsobom neudrel svoju dcéru R., nijakým spôsobom jej vedome fyzicky alebo psychicky neublížil. Je si vedomý toho, že staršia dcéra ho vníma negatívne, čo vyplýva

z jej písomného vyjadrenia v tomto konaní a toto jej vyjadrenie ako aj písomné vyjadrenie dcéry W., s ktorou mal veľmi dobrý vzťah, ho veľmi šokovalo, najmä v tom, že dcéra R. neuvádza pravdu a píše o jej údajnom fyzickom napadnutí z jeho strany. Má za to, že ide o ovplyvňovanie zo strany navrhovateľky. Nakoľko nevidel inú možnosť, opustil spoločnú domácnosť, čo urobil v záujme svojich dcér, keďže nechcel aby boli svedkami hádok s navrhovateľkou, avšak nemá trvale zabezpečené bývanie.

Čo sa týka prinesenia si vecí do predmetného bytu, uviedol, že si ako jeho spoluvlastník priniesol do neho svoje osobné veci a požiadal navrhovateľku, aby mu dočasne poskytla jednu miestnosť na ich uskladnenie a prípadné prespätie. Následne však navrhovateľka tieto veci vyniesla a odmietla mu uviesť, kde sa nachádzajú, bránila mu vo výkone jeho vlastníckeho práva, čoho vyvrcholením bolo ďalšie trestné oznámenie s totožným výsledkom, ako v predchádzajúcich prípadoch. Navrhovateľka tým prejavila svoju prchkú povahu a jej negatívne emócie voči nemu svojimi opakovanými trestnými oznámeniami, ktoré boli podané vždy za účelom zneprijemňovať mu život. Účel tohto konania vidí v snahe navrhovateľky zbaviť sa ho a jeho snahy využívať svoje vlastnícke právo k bytu. Mal za to, že navrhovateľka neosvedčila nijakým spôsobom svoje tvrdenie a vydanie predbežného opatrenia.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že tvrdenie odporcu, že nemá v súčasnosti zabezpečené bývanie sa nezakladá na pravde, pretože byt na F. XX mu vždy vyhovoval v tom, že v tom istom vchode bývajú aj rodičia jeho súčasnej partnerky. Považuje domáhanie sa bývania v byte na M. X z jeho strany za výlučne šikanózne a vzhľadom na dlhodobý vzťah s uvedenou partnerkou nemôže mať záujem vrátiť sa k nej. Žiadala prihliadnúť na skutočnosť, akým spôsobom sa odporca domáha vstupu do nehnuteľnosti. Má za to, že tento prišiel len preto, aby vyvolal konfliktné situácie a doniesol staré nepotrebné veci, ktoré znemožnili pokojné užívanie nehnuteľnosti ňou a dcérami a doposiaľ sa nezaujímajú, kde sú uskladnené. Čo sa týka vzťahu odporcu s mal. W., uviedla, že práve odporca bol v čase rozvodového konania manipulátorom maloletej, ktorá strácala pred ňou rešpekt, zhoršili sa výsledky v škole a preto musela vtedy priznať, že pokiaľ ju táto nerešpektuje, mal by ju vychovávať rodič, ktorý v tom čase ako jediný mal u nej autoritu. Maloletá sa však sklámala v sľuboch otca a zistila, že matka sto s ňou myslela úprimne a dobre. Pokiaľ ide o staršiu dcéru R., táto v decembri 2009 odišla bývať k otcovi, avšak reakcia na správanie sa jeho priateľky a k jeho samého, rovnako ako reakcia na nevhodne vytvorené prostredie pre prípravu do školy, po mesiaci spoločného bývania s odporcom sa vrátila k nej. Uviedla, že má záujem na vyporiadaní BSM a niekoľkokrát sa o to aj pokúsila. Pokiaľ ide o stavebné úpravy v predmetnom byte, tieto boli vykonané za účelom skvalitnenia bývania, najmä pre ich dcéry. Čo sa týka poškodzovania spoločného majetku agresívnym správaním odporcu (rozkopnutie dverí) uviedla, že odporcovi bola doručená dňa 11.11.2011 výzva na prevzatie kľúčov od zámkov na rodinnom dome v F. Q., ktoré vymenila z dôvodu, že odporca jej predchádzajúcou výmenou zámku znemožňoval vstup do uvedenej nehnuteľnosti a bolo potrebné zabezpečiť vykurovanie počas zimného obdobia. Nevie si vyvodiť, z čoho vyplýva súčasné správanie sa odporcu a logickým sa jej zdá fakt, že to môže byť snaha urobiť na ňu tlak, aby pristúpila na akúkoľvek dohodu o vyporiadaní BSM. V súčasnosti sa podľa nej javí nevyhnutné vyporiadanie BSM súdnou cestou a v okolnostiach prípadu vzniká bezprostredná hrozba násillia ďalšími potencionálnymi stretmi s odporcom, prípadne aj dcér s ním v byte na M. X. Konanie odporcu, jednotlivé skutky vo vzájomnej súvislosti podľa nej možno kvalifikovať aj ako prejav psychického násillia.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz (§ 102 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 O.s.p. obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti

nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov (§ 75 ods. 2 O.s.p.). Pre úspešné uplatnenie tohto nároku sa vyžaduje osvedčenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj naliehavá potreba takejto dočasnej úpravy pomerov účastníkov, osvedčenie, že ide o bezprostredne hroziacu ujmu a že nie sú pochybnosti o jeho nariadení.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 424/2002 Z.z. účinnou od 01.01.2003 bolo ustanovenie § 76 ods. 1 O.s.p. upravujúce druhy predbežných opatrení doplnené o písm. g/ na vytvorenie účinného a efektívneho prostriedku na riešenie akútnej situácie osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obete domáceho násillia. Účastníkovi, voči ktorému návrh smeruje, ním možno uložiť, aby dočasne opustil byt alebo dom spoločne obývaný s navrhovateľom. Úlohou predbežného opatrenia tohto druhu je eliminovať kontakt páchatel'a s obeťou a bezprostredne a rýchlo reagovať na aktuálne vzniknutý stav. Novelou zákona NR SR č.171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov - zákonom č. 491/2008 Z.z. sa okruh osôb oprávnených na podanie návrhu na nariadenie tohto predbežného opatrenia rozšíril, a sú nimi nielen osoby blízke podľa § 116 Obč. zák., ale aj druh, družka. resp. akákoľvek iná osoba.

Jedným z „právnych nástrojov na potlačenie domáceho násillia“, ktorý sa v súčasnosti v slovenskom práve uplatňuje, je predbežné opatrenie na dočasný zákaz vstupu do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jej starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia (ďalej len „predbežné opatrenie na dočasný zákaz vstupu do domu alebo bytu“), podľa § 76 ods. 1 písm. g/ zákona č. 99/1963 Zb. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3985393&FragmentId2=3985393>> Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. môže tak súd predbežným opatrením nariadiť účastníkovi, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia.

Podmienkou pre nariadenie takéhoto predbežného opatrenia sú okrem náležitostí uvedených v § 79 ods. 1 a § 75 ods. 2 O.s.p. aj označenie hodnoverných dôkazov preukazujúcich reálnu hrozbu zásahu do subjektívnych práv, odôvodňujúcich potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, aby bol skutkovo odôvodnený predpoklad, že telesná, či duševná sféra násillia je pravdepodobne skutočne ohrozovaná násilným správaním.

Pri nariaďovaní predbežného opatrenia tohto obsahu musí mať súd za preukázané odôvodnené podozrenie z násillia. Dôkazné bremeno spočíva na navrhovateľovi, ktorý musí preukázať existenciu odôvodneného podozrenia z násillia, a to predloženými relevantnými a hodnovernými tvrdeniami a dôkazmi deklarujúcimi, že telesná alebo duševná stránka nesú stopy fyzického a psychického násillia.

Navrhovateľka sa podaným návrhom vo veci samej domáha úplného vylúčenia odporcu z užívania bytu na M. X U. F. a v rámci tohto konania nariadenia predbežného opatrenia na uloženie zákazu odporcovi vstupovať do tohto bytu až do rozhodnutia vo veci samej. Svoj návrh vo veci samej a z neho odôvodňujúci aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľka odôvodňovala tým, že od odsťahovania sa odporcu zo spoločnej domácnosti v decembri 2009, sa začala u neho prejavovať jeho agresívna povaha. Táto sa mala prejavovať tým, že už v roku 2010 jej začal posielat' SMS správy a emaily, v ktorých jej vulgárne nadával, v roku 2011 na rodinnom dome v obci F. Q., ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, vymenil bez jej vedomia zámky a odmietol jej vydat' nové kľúče, o čom podala na neho aj trestné oznámenie z trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu podľa § 218 Tr. zák., od jari 2012 mala odporcova agresivita narastať, čo sa prejavilo v tom, že robil vchodové dvere na uvedenom rodinnom dome. Ako ďalšie skutočnosti agresívneho správania sa odporcu uviedla navrhovateľka fyzické násillie voči nej a ich dcére R. v lete 2012 tým, že ju udieral, vyfackal a dcéru R. tiež vyfackal, čoho svedkami mali byť aj susedia, avšak privolaní policajti neprišli a aj keď ju už odporca odvtedy fyzicky viackrát nenapadol, obáva sa, že jeho fyzické násillie sa môže kedykoľvek zopakovať, staršia dcéra R. sa bojí v byte zostať sama, dokiaľ má odporca do bytu prístup.

Ako dôvodnú obavu o bezpečnosť rodiny uviedla navrhovateľka aj to, že vo februári 2012 jej odporca pravdepodobne prerezal pneumatiku na služobnom vozidle a zistila, že mala na jeho dverách poškrabaný lak a vyryté písmeno "P". Navrhovateľka ďalej uviedla, že zo strany odporcu ide momentálne najmä o psychické týranie, ktorému je spolu s deťmi vystavená pri každej príležitosti. Odporca sa počas hádok zvykne postaviť do jej tesnej blízkosti, zaženie sa, ale neudrie ju, len povie, aby skapala. V auguste 2012 zistila, že jej chýba notebook, čo nahlásila polícii a k jeho odcudzeniu sa odporca priznal a následne ho aj vrátil. Uviedla, že v marci 2013 odporca nanosil do bytu starú zapáchajúcu posteľ, staré koberce a zapáchajúcu pračku, v apríli 2013 vyniesol z obývačky sedáciu súpravu a dal ta starú posteľ a za účelom zdokumentovania stavu, v akom

sa byt nachádzal dala vyhotoviť aj notársku zápisnicu a spôsob umiestnenia vecí odporcom do stredy bytu - predsiene považovala za úmyselnú šikanu odporcu voči nim. O všetkých týchto skutočnostiach vypovedala dňa 18.04.2013 a 01.06.2013 vypovedala na polícii, kde podala na odporcu aj trestné oznámenie, avšak predmetná vec bola orgánmi činnými v trestnom konaní odovzdaná na prejednanie ako priestupok, pričom aj konanie o priestupku bolo odložené. Bez právneho významu navrhovateľka nepovažuje za skutočnosť, že výlučne ona hradí všetky náklady spojené s užívaním bytu a poukazovala na to, že odporca sa im snaží ubližovať aj finančne.

Naliehavosť nariadenia predbežného opatrenia na základe vyššie uvedených skutočností odôvodňovala tým, že s deťmi už nevládze znášať psychický nátlak odporcu, stresové situácie, čo sa začalo odrážať aj na zdravotnom stave dcéry R., ktorá začala trpieť astmou. Neustále sa obávajú, či odporca nepríde domov a nezačne po nich kričať alebo sa im vyhrážať. Uviedla, že odporca im vulgárne nadáva, zdôraznila, že ju aj dcéru R. raz fyzicky napadol, je pravdepodobné, že jej prerezal pneumatiky na služobnom aute. Ja presvedčená, že ak nedôjde ku skorému zamedzeniu užívania bytu odporcom, hrozí jej aj deťom bezprostredne nebezpečenstvo, že odporca pokračujúce a stupňujúce sa psychické násilie premení na ďalšie fyzické útoky.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia odôvodnil tým, že dospel k záveru, že navrhovaná dočasná úprava pomerov medzi účastníkmi je naliehavá a potrebná, že sú naplnené všetky predpoklady pre jeho nariadenie, že odporca je dôvodne podozrivý z násillia k navrhovateľke, ako aj k ich maloletej dcére W. a plnoletej dcére R., ktoré žijú v predmetnom byte a že je potrebné chrániť nielen navrhovateľku, ale aj deti, ktorých psychické a fyzické zdravie a zdravý vývoj sú ohrozené. Neuviedol však na základe čoho dospel k týmto záverom a akými úvahami sa spravoval, z ktorého dôvodu je jeho rozhodnutie z hľadiska ust. § 157 ods. 2 O.s.p. nepreskúmateľné. Konštatoval len listinné dôkazy pripojené navrhovateľkou k návrhu, bez toho, aby z nich vyvodil, v čom ich považoval za preukazujúce tvrdenia navrhovateľky.

Navrhovateľkou pripojené dôkazy, ktoré mali by mali svedčiť o fyzickom alebo psychickom násillí odporcu voči nej a deťom, však naopak jej tvrdenia o takomto násillí zo strany odporcu nepreukazujú. Z rozhodnutia Obvodného úradu Bratislava zo dňa 22.02.2012 č. ObU-BA-OVVS3-2012/02686, Pr-3101/2011-MG/P39 vyplýva, že konanie o priestupku proti odporcovi pre podozrenie z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch na základe oznámenia navrhovateľky, že odporca mal v decembri 2010 vymeniť bez jej vedomia zámky na rodinnom dome v F. Q. a znemožňovať jej vstup a užívanie predmetného domu, bolo zastavené z dôvodu, že spáchanie týchto skutkov mu nebolo preukázané. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave, Obvodné oddelenie Karlova Ves, Bratislava IV zo dňa 19.06.2013 ČVS: ORP- 500/KV-B4-2013 vyplýva, že oznámenie navrhovateľky z podozrenia z prečinu, že ju odporca urážal SMS a emailovými správami, mal jej poškodiť 07.02.2012 na jej služobnom vozidle pneumatiky prerezaním, že jej mal v auguste 2012 odcudziť služobný notebook a že jej mal v marci 2013 zapratať byt starou zapáchajúcou pračkou a starým nábytkom, bolo odovzdané Obvodnému úradu Bratislava na prejednanie priestupku a Obvodný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy dňa 30.09.2013 č.ObU-BA-OVVS3-2013/50458, Pr-2134/4-2013-PG/P44 odložil vec priestupku, pretože oznámenie neodôvodňovalo začatie konania o priestupku alebo postúpenie podľa § 71 zákona o priestupkoch, keď dospel k záveru, že nebolo preukázané spáchanie priestupku a svedecké výpovede dcér R. a W. vyhodnotil ako výpovede účelové a nedôveryhodné.

Aj odvolací súd písomné vyjadrenia dcér účastníkov nepovažoval za presvedčivé, pričom staršia dcéra R. uviedla, že ona sama navrhla navrhovateľke podanie tohto návrhu a ktorá viacmenej všeobecne uviedla, že odporca pôsobí a koná agresívne a že sa jej ušla facka, že odporca nanosil do bytu starý nábytok a mladšia dcéra W. uviedla, že chce zamedzenie odporcovho prístupu do bytu, aby žili bez stresov (pričom v konaní o jej zverenie do starostlivosti jednému z rodičov uviedla, že chce byť zverená do osobnej starostlivosti otca), k správaniu odporcu sa bližšie nevyjadrila, vadí jej zloženie starého nábytku odporcom do ich bytu. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14. decembra 2011 č.k. 11C 104/2010-210 vyplýva, že navrhovateľka v rozvodovom konaní účastníkov v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv na čas po rozvode k mal. W. sa navrhovateľka ako matka maloletej vyjadrila, aby bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca (odporcu) a aj sama maloletá chcela byť zverená do osobnej starostlivosti otca, preto odvolací súd považuje za nelogické, že by k takýmto prejavom navrhovateľky ako matky maloletej a maloletej došlo v prípade, keby sa u odporcu boli prejavovali sklony k agresivite alebo prejavom fyzických či psychických útokov z jeho strany. Pokiaľ ide o staršiu dcéru R., navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že táto v decembri 2009 odišla bývať k otcovi, avšak reakcia na správanie sa jeho priateľky a jeho samého, rovnako ako reakcia na nevhodne vytvorené prostredie pre prípravu do školy, po mesiaci spoločného bývania s odporcom sa vrátila k nej. Navrhovateľka neuviedla, že by bola dcéra R. odišla od odporcu kvôli jeho agresívnej povahe. Čo sa týka údajného agresívneho konania odporcu, ktoré má mať negatívny vplyv na zdravotný stav dcéry R., o čom predložil navrhovateľka lekárske správy zo dňa 09.05.2013 a 04.10.2013 a v ktorých je ako diagnóza uvedená hyperaktivita v dýchacích cestách, astma bronchiálna, z ktorých lekárske správy nemožno vyvodiť, že príčinou ochorenia je odporca, navyše v lekárskej správe zo dňa 09.05.2013 je uvedené, že v rodine bol výskyt astmy u starého otca R..

Pri nariadovaní navrhovateľkou navrhovaného predbežného opatrenia musí mať súd za preukázané odôvodnené podozrenie z násillia, musí ísť o označenie hodnoverných dôkazov preukazujúcich reálnu hrozbu zásahu do subjektívnych práv, odôvodňujúcich potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, aby bol skutkovo odôvodnený predpoklad, že telesná, či duševná sféra násillia je pravdepodobne skutočne ohrozovaná násillným správaním. Dôkazné bremeno spočívalo na navrhovateľke, ktorá však nepreukázala existenciu odôvodneného podozrenia z násillia, a to predloženými relevantnými a hodnovernými tvrdeniami a dôkazmi deklarujúcimi, že telesná alebo duševná stránka nesú stopy fyzického a psychického násillia.

Navrhovateľka uvádzala, že odporca sa začal správať agresívne po tom ako odišiel zo spoločnej domácnosti, ktorú opustil v decembri 2009. Takéto správanie sa odporcu, fyzické alebo psychické násillie z jeho strany voči nej alebo k ich dcéram R. a W. však nepreukázala ňou doloženými listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o otázky týkajúce sa ich spoločného nehnuteľného majetku (rodinný dom v F. Q.) alebo hnuťelný majetok, nehoda o riešení skutočností týkajúcich sa týchto je pre dané konanie irelevantné, tak ako aj predpoklad navrhovateľky o začatí konania o vyporiadanie BSM a ňou uvádzaný možný vznik bezprostrednej hrozby násillia ďalšími potencionálnymi stretmi s odporcom, prípadne aj dcér s ním v byte na M. X. Predbežné opatrenie je tiež inštitútom na vytvorenie účinného a efektívneho prostriedku na riešenie akútnej situácie osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obe domáceho násillia. Úlohou predbežného opatrenia tohto druhu je eliminovať kontakt páchatel'a s obeťou a bezprostredne a rýchlo reagovať na aktuálne vzniknutý stav. Navrhovateľka v návrhu uvádzala, že odporca sa mal začať správať agresívne od decembra 2009, kedy opustil spoločnú domácnosť, správy jej mal zasielať v roku 2010, od jari 2012 mala sa jeho agresivita stupňovať, v lete 2012 malo dôjsť k fyzickému útoku zo strany odporcu, vo februári 2012 jej mal údajne prezať pneumatiku na služobnom vozidle a v auguste 2012 jej mal odcudziť notebook a marci 2013 mal priniesť do bytu starý nábytok a pračku a v apríli 2013 vyložiť sedačku na chodbu. Aj keď ide o skutočnosti, ktoré by okrem fyzického útoku, nebolo možné považovať za fyzické alebo psychické násillie a ktoré ako je vyššie uvedené, neboli preukázané, navrhovateľka napriek tomu podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia na zákaz vstupu odporcovi do bytu až dňa 20.12. 2013 na vylúčenie z odporcu z užívania bytu, pred podaním ktorého si zadovážovala lekárske správy z mája a októbra 2013, trestné oznámenia podávala až v apríli 2013, júni 2013, z čoho tiež nemožno vyvodiť, že by išlo potrebu naliehavosti riešenia vzťahov účastníkov konania do rozhodnutia vo veci samej, v ktorej bude potrebné vykonať potrebné dokazovanie už aj vzhľadom na rozporné tvrdenia odporcu a tvrdenia navrhovateľky, ktoré v danom štádiu konania o nariadenie predbežného opatrenia nemožno považovať za osvedčené.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol vzhľadom na ust. § 145 O.s.p., podľa ktorého o trovách predbežného opatrenia rozhoduje súd prvého stupňa vo veci samej.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.